

rence; thi hvis de ikke spærrede for den udenlandske Konkurrence, blev det ikke en Afhjælpning; en Erstatning for Importreguleringen, saa blev det, hvad vi i høj Grad frygter for, kun Finanstoldsatser, der kom til at bringe flere Penge ind i Statskassen. Det kan ikke nytte at fordybe sig deri, saa længe man ikke kender Sagen; men overfor den højtærede Handelsministers Bemærkninger har jeg maattet sige dette. Jeg forstaar, at den højtærede Minister førte en Slags Forsvar for en høj Beskatning af Cigarer ud fra den Betragtning, at Cigarer var Luksus. Ja, det er det vel til en vis Grad; men hvis man mener, at det vilde være rigtigt, at Befolkningen undlod at købe sligt, burde man da ikke snarere iværksætte en kraftig Agitation for at modvirke Købet af Cigarer, Cigaretter og Tobak? Det forekommer mig at være en noget mærkelig Begrundelse fra den højtærede Handelsministers Side, al den Stund der paa det foreliggende Finanslovsforslag er opført 17 Mill. Kr. som Indtægt af Cigarbeskatningen foruden Raatobakstolden, altsaa ca. dobbelt saa meget som Statens hele Indtægt ved Ejendoms-skylden f. Eks. Det er altsaa ikke Staten ligegyldigt, om disse Penge kommer ind eller ikke. Jeg antager, at den højtærede Finansminister lægger megen Vægt paa at faa dem ind, og saa er det tvivlsomt, om man kan sige: Det gør ikke noget, at vi klodser noget rigeligt paa der, for det er jo Luksusvarer; og skulde vi ved høje Toldskatter bevirke en Indskrænkning i Forbruget af Tobak, er det kun godt, da det er en Luksusartikel. Det er i alt Fald en Forklaring, som er tveægget; jeg vil blot gøre den højtærede Handelsminister opmærksom paa, at det maaske ogsaa her er farligt at fremsætte Betragtninger af den Art.

Endelig vendte den højtærede Handelsminister sig mod en Bemærkning, jeg havde gjort overfor hans Paastand forleden om, at den danske Arbejdsløn nu er 3 Gange saa høj som i 1914. Jeg maa maaske med den højtærede Formands Tilladelse lige citere de Par Ord, den højtærede Handelsminister udtalte forleden; de findes i Tidenden Sp. 4347, hvor det hedder: „Ikke helt uinteressant er det at erfare, at Lønningerne i Svejts nu paa det nærmeste er dobbelt saa store som før Krigen, hvorimod Lønningerne her i Landet er omtrent 3 Gange saa høje som i 1914“. Dette — sagde jeg — er urigtigt; Lønningerne i Danmark er ikke nu 3 Gange saa høje,

som de var i 1914. Jeg sagde, at de er for de flestes Vedkommende 2 Gange saa høje, og kun nogle ganske faa ligger mere end disse 2 Gange højere end i 1914. Nu siger den højtærede Minister, at det er mærkeligt, at jeg har kunnet vende mig mod den Udtalelse, for mit Navn staar under en Beretning fra Svejts, som Handelsministeren har støttet sig paa. Dette er jo ganske urigtigt. Jeg kender ikke nogen saadan Bemærkning i Beretningen fra Svejts. Jeg har ingen Erindring derom, og før den højtærede Minister viser mig den, kan jeg ikke indrømme det. (*Handelsministeren* [Jørgen Christensen]: Side 11!). Side 11 findes formodentlig det, den højtærede Minister ikke har kunnet læse rigtigt. Der findes en Opgørelse over Timefortjenesten i Jernindustrien i Svejts og i Danmark; Sammenligninger mellem, hvad faglærte Arbejdere faar i Svejts og i Danmark i 1914, 1920, 1921 og i August 1922, og hvad ufaglærte Arbejdere faar paa disse forskellige Tidspunkter i Svejts og i Danmark, og saa tilføjes der, at i December 1920 var man paa Maksimum, „Nedgangen har siden da været ca. 25 pCt., og Lønningerne er nu paa det nærmeste det dobbelte af, hvad de var før Krigen. I Danmark har Lønnedgangen været en lignende, men Lønningerne ligger dog nu henimod 3 Gange saa højt som i 1914“. Det er med Hensyn til Jernindustrien; det er altsaa ganske rigtigt, hvad jeg har sagt forleden Dag, at det er kun nogle ganske faa Fag, som kan siges at ligge mere end to Gange over Lønnen af 1914. Dette er et af de Eksempler, man har fundet Anledning til at fremføre i denne Beretning, og som jeg særdeles vel kender, men der er aldeles ikke Tale om den almindelige Løn for Arbejderne i Danmark. Jernindustrien omfatter, saa vidt jeg husker, ca. 10 000 Arbejdere, de danske organiserede Arbejders Tal er 300 000 — 400 000, det er altsaa en forsvindende lille Del af de danske Arbejdere, der kommer i den Stilling, her er Tale om. Men desuden burde den højtærede Handelsminister ikke have glemt forleden Dag, at denne Opgørelse er sluttet i August 1922, siden da har der fundet to Lønnedsættelser Sted, foruden at Jernindustrien frivillig har forhandlet sig til en Nedsættelse af Overenskomsten paa flere Arbejdspladser for mange Hundreder, maaske Tusinder Arbejdere. Saadant noget burde Handelsministeren kende, naar han vil tale om Forholdene, og ikke forsøge at fremsætte Paastande